

ložicž moł, hacž runje stymy Słowami, sfo-
trymiz ton Szenik tudy ryczi. Tak moze ton
Duch Mojsaskej do jeho jasneho Woblecza
widzicž, a to Pschikrywanje prejež wsacz.
Pschetož schtož predy nychto pytnyl nebje,
schto Mojsas mjeni, aby czohodla won tajke
Słowa a Rycze wuswolit, a tak husto ry-
czal je, dyž so wone tola bes Wuzitka a po-
darmo bycz sđadza: to czini tudy Jan, so
by so hacž najjasnischo blychezilo a swje-
czilo. Njetk wobsanke Jan tak, a praji
saso to, schtož w Spoczatku prajit je, so bych-
my sebi nemysleli, so so won predy psche-
ryczal je.

To same bje w Spoczatku pola Boha.

Nunje jako by zyl prajicž: Ja to hischeje je-
dynamol praju, so by nychto steju dweju Par-
ychonow jenu nesezinit, ale wjerit jeneho Bo-
ha a dwje Parschoni. Jeho Wjecznosž pak
nemožemy my hinaf wowschijecž, kiba tak, so
won byl je predy Spoczatka a Czasa, predy
hacž so Schundy a Dny rachnowale su.
Ale to Rosom nemože wumjericž, ani swy-
lemi doposnacž. Won ze pschezo Czasa predy
teho Spoczatka mjericž, dyž tola zadyn Czasa
predy teho Spoczatka a po Skonczenju bycz
nemože. Schtož pak ja steho Czasa wusbje-
nu, to posbjenu ja do Wjecznosže, tehodla
so Czasa a Wjecznosž napschecziwo sebi stej,
a neje nicžo šredza bes nimaj.

Tak wobtwerdzi tuton Text Mojsasom
romadzi ton Artifel nascheje Wjery, so
Krystus wjerny Boh je. Tak wosoko je
Jan tych Kezarjow dla swoje Szenje sa-
poczał. Pschetož predy teho Bamzistwa je
tuto Kezarstwo temu Kscheszijanstvu ton
najweczi Stork dako, jako so czi nassweczi-
šahi a nasbole wuczeni Biskopjo do teho
sameho podachu, kotsiz teho Kscheszijanstwa
Bron a Jadro bycz dyrbjachu, pschecziwo
kotrymž naschi Biskopjo tak wele hodni nej-
su, so bychu jim czrijowe Remeschki wot-

wjasali, a bjesche jich tedom jara malo, kotsiz
sđerženi buch a wobstajni wostachu. Te-
dom bje nascha najlsjepscha Krašnosž prejež.
Tola pak da Boh Nadu, so wot teho Bluda
njekotsi wostachu, a ta Wjera zylje newu-
hašny. A nebjesche tola tak slje, jako wna-
schim Czasa, dzejž zadyn Biskop knama-
kanju nebje, kotryž so jenemu Bludej aby
Kezarstwu speczil by.

Tak dyrbimy tehodla wobroneni bycz,
Rosom a Kezarstwo tychsamych pschewi-
nycz, kotsiz predy teho Spoczatka njeschto
mjericž a rachnowacz zedza. Schtož czasne
je, može so derje po Schundy pscherach-
nowacz. Schtož pak ty rachnowacz mozesch,
neje wjeczne. Pschetož we wjecznym nemo-
zesch ty žane Wotdzjelenje, ani Spoczatk
namafacz. Tehodla je to kurje, so Ari-
anszy prajili su: Ton Syn je derje predy
Spoczatka byl, tola niz wot Wjecznosže,
ale po tej Wjecznosži, a so won je sczineny
aby stworeny predy teho Stworenja Ne-
bešow a Semje. Tak czini ton Rosom po
swojim Sdaczu, a ze Wotdzjelenje Czasa
namafacz, dzejž žane neje. A lutke to Ke-
zarstwo šamo dyrbjalo nas dosž rošwucizč,
so Rosom we bojskich Wjezach nicžo wuschny
neje. Tehodla newosme won tež to horje,
schtož Jan dale pschistaji:

Schitke Wjezy su psches to same czinene, a bes
teho sameho neje nicžo sczinene, schtož czinene je.

Dokelž tudy bewschitkeho Wumjenenja pra-
jene budže, so schitko, schtož dy czinene je,
psches to Słowo sczinene je, da schaf wone
same czinene bycz nemože. Schto by to he-
wakprajene bylo, so won tak šjawne pschistaji:
Bes teho sameho neje nicžo sczinene,
schtož sczinene je. Tebo runja mamy
my tež druhe šjawne Schpruchi, kotrež tež
štutemu Artikelej šluscheju, jako šwjateho
Pawoła k Koloss. na 1, 15. 16. 17. Kiž je
Šnamjo teho newidomneho Boha,